

turdet tage Ansvar for at lade Forholdene være, som de ere. Jeg vilde foreslaa Bevillingen, thi de Folk, der skulle ind paa Sygehuset, komme dog ikke frivilligt, men blive kommanderede dertil. Det glæder mig derfor ogsaa, at der har været saa megen Tilslutning til denne Bevilling, som Tilfældet er, og det, at man ikke vil gaa ind paa den Bevilling uden at forlange Nedsættelser paa andre Konti, Nedsættelser, som man hverken er i Stand til at paavise eller at begrunde, og som jeg ikke kan gaa ind paa, siger ikke ret meget i Retning af Villighed til at gaa ind paa Bevillingen. Men tilbage til Anmærkningen. Alle disse Paastande om Anmærkningen have ikke noget paa sig, og endnu mindre den Sammenligning, man har faaet i Stand mellem nu og 1894. Nu vil jeg helt forbigaa Sammenligningen mellem General Bahnsen og mig, jeg tror, at man kan forskaane mig derfor, men Sammenligningen kan heller ikke drages med Hensyn til det, der sker nu og den Gang. Forslaget til Anmærkningen i 1894 gik nemlig ud paa, at man ved denne Anmærkning og kongelig Resolution vilde ændre hele den bestaaende Hærordning, altsaa gøre Forandring i de bestaaende Love. Det modsatte vi os den Gang. Det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard) var da Ordfører. Vi fik da ogsaa Anmærkningen ud, men det ærede Medlem gav omtrent samtidig Hærloven eller i alt Fald ganske kort Tid derefter. Det voldte derfor sikkert ikke General Bahnsen saa stor Vanskelighed, at han maatte miste sin Anmærkning, naar han fik det samme paa særlig Lov.

Men nu kommer det interessante, hvorledes de ærede Medlemmer i Virkeligheden have stillet sig tidligere til det Spørgsmaal om Anmærkninger. Der blev talt saa stærkt om, at Folketinget vilde abdicere, give Slip paa sin Bevillingsret, Vælgerne vilde ingen Besked faa om, hvorledes de bevilgede Penge bleve anvendte. Der findes paa Marineministeriets Budget 6 Konti eller Afdelinger, hvad vi nu ville kalde det, Afdelinger, som man ikke saadan kan vise fra sig ved at sige, at det er Underkonti eller tale en Del om store eller smaa Bogstaver. Det er 6 Afdelinger, der omfatte ca. 1½ Million, der anvendes ikke til ensartede Ting, men til meget forskellige Ting, saa sandt som der er adskillig Forskel paa, om de anvendes til Kontorrekvisitter eller Torpedobaade, til Bolværker eller Torpedoer, til Bygningsforanstaltninger eller Torpedoer o. s. v. Men hvem er

det, der har vedtaget denne Anmærkning om Orlogsværftets Konti? Der har fra gammel Tid af været en Anmærkning paa Nybygningskontoen. Men Anmærkning paa II.—VII. blev første Gang foreslaaet af min Forgænger, og han motiverede det, som det vil ses af Rigsdagstidens Tillæg A for 1901—02, Sp. 1462, med følgende korte Sætninger, som jeg skal tillade mig at oplæse: „Mulige Beparelser paa en Underkonto af Konti II.—VII. kunne anvendes paa en anden Underkonto, naar den samlede Hovedsum af de nævnte Konti ikke overskrides, da det under Orlogsværftets Drift kan vise sig nødvendigt at udføre Arbejder under en af de nævnte Konti i større Omfang end anslaaet ved Finansloven, medens der mulig kan indtræde Beparelser paa en anden, og det vil kun være i Overensstemmelse med en økonomisk Drift, at en saadan Bemyndigelse gives som søgt ved nævnte Anmærkning.“ Det er altsaa Økonomi, der paaberaabes, paa lignende Maade, som jeg har paaberaabt mig Økonomi her, da jeg foreslog denne Anmærkning. Der er slet ingen anden Grund, men den er ogsaa god nok. Men hvem sad den Gang i Finansudvalget? Det er ikke mere end 3 Aar siden, saa det kunne vi nemt faa at se. Der sad, jeg skal nævne Navnene paa dem, der nu ere allerivrigst: K. M. Klausen, Neergaard og Zahle. De gjorde ingen Modstand mod denne Anmærkning, de indstillede ikke, at den skulde forkastes som et Indgreb i Bevillingsretten, som en forkastelig Ting, der ikke burde vedtages paa Finansloven. Nej, saa enige vare de i Anmærkningen, at de end ikke gjorde Bemærkninger derom, men uden videre tiltraadte, at de 1½ Million kunde anvendes paa de forskellige Konti; hvad der kunde spares paa den ene, kunde anvendes paa den anden. Det er de nøgne Kendsgeneringer, derfor anfører jeg dem, og jeg antager, at de ere ikke saadan at komme forbi. Saa siges der: men her har man ingen Kontrol med, hvorledes Pengene anvendes. Men lad os nu se, hvordan denne Anmærkning er bleven brugt, der findes paa Marineministeriets Budget. Vi have jo Statsregnskabet, der staar til alle Medlemmers Raadighed, og adskillige Medlemmer have sikkert gjort sig bekendt dermed, for det er jo ganske de samme Anmærkninger, som der strides saa meget om her. Det viser sig da, at der paa Konto II. er anvendt noget mere end opført paa Finansloven, medens der til Genæld er sparet paa de fleste af de andre